

THEOLOGIA IVRIDICA,

SEV IUS CIVILE THEOLOGICVM,
quo ex omnium ferè Imperatorum Christiano-
rum, & vetustissimorum quidem à Constantino Magno vsq;
ad Sigismundum, sacratiss. legibus, edictis, constitutionibus
& Epistolis declaratur, eam quam hodiè à maioribus nostris,
veluti per manus traditam Christianus orbis tenet religio-
nem & fidem Catholicam, illam ipsam esse, quæ ante mille
ducentos & eo amplius annos, horum cæterorumque Augu-
storum, & iam inde Apostolorum à temporibus inuicta flo-
ruit: Errare itaque ac deterrimè labi, quicunq; hæ-
reticorum imposturis, vel sui facilitate
seducti, ab ea semetipsos
segregant.

AUTHORE IOANNE BAPTISTA
FICKLERO I. V. D. ETC. EX VVILA
ante Herciniam, ciuitate Impe-
rialioriundo.

Cum priuilegio Cæs. Maiest. & facultate Superiorum.

DILINGÆ
Excudebat SEBALDVS MAYER.

cl. b. LXXV.

Coll. Soc. I. H. S. v. Salm. ex dono R. C. H. M.

Bibli

CHRISTIANISSIMO
POTENTISSIMOQUE PRINCIPI
MAXIMILIANO II. CAESARI AVG. HVNGA-
ria Boëmiæq; Regi, Archiduci Austriae &c. P. P.
Domino clementiss. Ioann. Baptista
Ficklerus I. V. D. S.

IAM ET SI IAM INDE A QVA
draginta cohæe amplius annis, in Europa pas-
sim à plurimis, iisdemque doctissimis atque se-
lectissimis viris, complures & ferè innumeri
in lucem prodierint libri. Imperator Auguste
inuietissime, quibus in defensionem Ecclesie

Dei cõtra pridem in terris Imperij tui, Germanicæ nationis enas-
tas, ac subinde auctas hereses, haud secus atque contra commu-
ne quoddam incendium, singuli quidem pro modulo atque por-
tione virium, opem suam affatim attulerint: adeò quòd vix illis
aliquid addi posse videatur, quod non iam confectum sit, neque
dici, quod non dictum sit prius. Itaque facile vel impudentie vel
temeritatis me arguere, & canillari quis possit, me hominem le-
guleium, ad quem negotium hoc minimè spectare videatur, non
solum actum agere: sed etiam falcem in alienam messem trans-
mittere, atque Saulem inter Prophetas, immò nanum inter gi-
gantes videri velle. Sed longè aliter se res habet, piè Imperator:
nam et commune periculum cuius (nisi inutilis reip. cuius habe-
ri & esse velit) quantum in se est, declinare licet. Quod verò
periculum est communius, quod incendium grassantius atque
perniciosius, quàm vbi maleferiati quidam id agunt, & diuina
oracula peruertant? rixas, odia, dissensiones in religione Dei
(cuius vnitas, & concordia per vniuersum orbem hætenus sac-
rosancta meritò habita est) seminent? animos Christianorum
in varias non modo atque diuersas, sed & planè contrarias pu-
gnantesque sententias distrahant? altercationes, pugnas, factio-
nes excitent? communem et optatam patriæ tranquillitatem con-
turbent? subditos, quibus vt Prædecessorum tuorum leges dicti-
flant, parere necesse est, ad seditionem rebellionem, perduellio-
nem stimulent? armis omnia compleant? regna euertant? Principi-
pum ditiones irritent, tantum non cælum terre misceant? Si ita-
que pro aris, focis & rep. pugnare gloriosum est: adeò quòd An-

DE RELIGIO- NE, FIDE ET ECCLE- SIA CATHOLICA, AD QUÆ TO-

TIVS LIBRI, INSERTARVMVE LE-

gum farrago se potissimum, licet diuersis
Capitulis, refert.

P R Æ F A T I O.

ECTE DIXIT GAIUS IV-
risc. cuiusque rei potissimam partem
esse principium. l. 1. ff. de orig. iur. cui
accomode adiecit Accursius, dimi-
dium facti, eum qui bene cœpit habe-

Principiū bo-
num potissi-
ma pars ope-
ris.

re, per glo. in d. l. 1. Nam vnico principio illicito dato
plura sequi incommoda, Iustinianus ait Imp. in proœ-
mio Auth. Vt iud. sine quoq. suffr. & c. coll. 2. Bene
autem & competenter vniuersa geri si rei principius
fiat decens & amabile Deo. in proœm. Auth. Quom.
oport. Episc. & cler. & c. Ideo quæ malo inchoata sunt
principio, vix est vt bono peragantur exitu, iuxta c.

Principatus. 1. q. 1. Quandoquidē igitur à Deo nobis
capiēda sunt agēdi primordia, insigni pietate clariss.

Cic. lib. 1. de
legib.

Principem Iustinianum, & optimum quemque vi-
rum imitaturus, ad immortalitatis præsidium respicio,
& summo numine inuocato Deum authorem, &
totius operis mei præsulem exopto et inuoco. l. tanta.
& nos itaq. C. de. vet. iur. enucl. animumq. meum ad
omnipotentis Dei erigo adiutorium, & ad summæ
Trinitatis solam prouidentiam spem meam refero,
vndē totius mundi elementa processerunt, & omniū
rerum dispositio in orbem terrarum producta est. C.

A

dict.

DE ECCLESIA CATHOLICA ROMA- NA, ET ROM. IMPERATORVM ERGA EANDEM STUDIO ET OBSEQVIO.

Quam religionem Christiani sequi, qualemque obedi-
entiam & honorem Rom. Princeps Summo Pontifici, &
quo amore is vicissim Principem amplecti debeat: itē
quæ sit Ro. Ecclesiæ authoritas, primatus, priuilegia, &
quædam alia ex huius capituli legibus edocetur.

GRATIANVS, VALENTINIANVS ET
Theodosius Imp. in l. 1. C. De summa Trinit.
& fide Catholica, &c.

VNCTOS POPVLOS,
quos clementiæ nostræ regit im-
perium, in tali volumus religio-
ne versari, quam diuum Petrum
Apostolum tradidisse Romanis,
religio vsq; adhuc ab ipso insinuata declarat,
quamq; Pontificē Damasum sequi claret, &c.

*Sequitur Epistola Iustiniani Imperatoris, quam
vnâ cum fidei Catholicæ confessione per Episcopos
Hypatium atq; Demetrium Romam misit ad Ioan-
nem Papam II. quæ vnâ cum eiusdem Pontificis
responsione inter leges Codicis, sub Tit. De summa
Trin. & fide Cath. ab ipsomet Iustiniano relata est.*

VICTOR IVSTINIANVS, PIVS, FELIX
inclytus, triumphator, semper Augustus, Ioan-
ni sanctissimo Episcopo almæ vrbis Ro-
mæ, & Patriarchæ.

REddentes honorem Apostolicę sedi & ve-
stræ sanctitati (quòd semper nobis in voto

cui exosus est cum iniquitate sua impius, tot nationum grauissima flagitia, scelera & blasphemias tam æquanimiter diuq; ferres? Sed ò miram & prorsus ineffabilem tuam patientiã: O placidissimam benignitatem, & mitem longanimitatem: oppressiõnem, lachrymas, atq; singultus electorum ad te clamãtium audire dissimulas, ac velut ignorare videris, vt Populus præuaricator tam incredibili mansuetudine & tot annorum dilatione, ac impunitate prouocatus, tandem aliquandò ad salubriter percutientem, & placidissimè expectantem conuertatur & viuat, quod vt maturè

fiat, age tu, qui in Trinitate perfecta vi-

uis, & totius mundi machinam

nuto gubernas D E V S

vnus in cœuum.

A M E N.

F I N I S.

